

ТАҚРИЗИ МУҚАРРИЗИ РАСМӢ

ба диссертатсияи Маҳмадова Фарзона Абдурахмоновна дар мавзуи «Музокироти сиёсӣ ва хусусиятҳои бевоситаи он дар ҳалли низоъҳои минтақавӣ (таҷрибаи кишварҳои Осиёи Марказӣ)» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои сиёсӣ аз рӯйи ихтисоси 5.6.4. Проблемаҳои сиёсии муносибатҳои байналмилалӣ, инкишофи глобалӣ ва минтақавӣ. – Душанбе, 2026. – 198 с.

Мутобиқати мавзӯ ва мухтавои диссертатсия ба шиносномаи ихтисоси илмӣ. Диссертатсияи Маҳмадова Фарзона Абдурахмоновна дар мавзуи «Музокироти сиёсӣ ва хусусиятҳои бевоситаи он дар ҳалли низоъҳои минтақавӣ (таҷрибаи кишварҳои Осиёи Марказӣ)» ба шиносномаи ихтисоси 5.6.4. Проблемаҳои сиёсии муносибатҳои байналмилалӣ, инкишофи глобалӣ ва минтақавӣ мутобиқат менамояд. Дар банди 10 шиносномаи ихтисоси мазкур «Стратегия ва усулҳои танзими низоъҳои байналмилалӣ», «Роҳу воситаҳои бартарафсозии бухронҳо дар ҷаҳони муосир», «Ҷаҳлияти сулҳофарии давлатҳо ва ташкилотҳои онҳо» барои таҳқиқ пешбинӣ гардидаанд. Дар қисми диссертатсионии Маҳмадова Фарзона Абдурахмоновна ҷанбаҳои назариявӣ, методологии масъалаи музокироти сиёсӣ, мақоми музокироти сиёсӣ дар раванди танзими низоъҳои Осиёи Марказӣ ва нақши омили инсонӣ дар раванди баргузори музокироти сиёсӣ ҳамаҷониба таҳқиқ гардидаанд. Бо дарназардошти мазмуну мухтавои диссертатсия гуфтан мумкин аст, ки таҳқиқоти мазкур бо шиносномаи ихтисоси номбаргардида пурра мувофиқат менамояд.

Мубрами мавзӯ таҳқиқ. Шиддат гирифтани вазъи сиёсии ҷаҳон ва бархӯрди манофеи кишварҳо, нақзи ҳуқуқи байналмилалӣ дар заминаҳои гуногун, масъалаи бо қарорҳои ҳамаҷониба ҳаллу фасл намудани мушкилоти байнидавлатиро мубрам мегардонад. Дар ин замина, интиҳоби роҳи усулҳои анъанавӣ, аз қабил қувва, ҷанг ва ё музокироту мусоҳоба ба таври гуногун ба назар мерасанд. Дар ин замина пеш гирифтани роҳи музокирот ва бо роҳи мусоҳобат ҳал гардидани масъалаҳои байналмилалӣ, аз қабил низоъҳои байнидавлатӣ масъалаи мавриди таваҷҷуҳи илмҳои сиёсӣ ба ҳисоб меравад. Тамоюли мазкур ҳамеша дар муносибатҳои байнидавлатии кишварҳои Осиёи Марказӣ мавқеи созгорӣ ҳамаҷониба соҳиб буд.

Аҳамияти мавзӯи таҳқиқ аз он бармеояд, ки Осиёи Марказӣ дар ҷаҳон се даҳсолаи охир ҳамчун минтақае боқӣ мондааст, ки дар он манфиатҳои бозингарони асосии геополитикӣ бо ҳам мепайванданд ва баҳсҳои ҳалношудаи ҳудудӣ, танишҳои геополитикӣ ва масъалаҳои идоракунии обро ба вуҷуд меоваранд. Дар шароити ноустувории ҷаҳонӣ ва афзоиши низоъҳои маҳаллӣ, таҷрибаи кишварҳои Осиёи Марказӣ дар ҳалли онҳо таваҷҷуҳи музокироти сиёсӣ на танҳо аҳамияти илмӣ, балки амалӣ низ дорад. Минтақа нишон медиҳад, ки ҳатто бо захираҳои маҳдуд

ва мероси таърихӣ, воситаҳои дипломатӣ метавонанд дар сурати истифодаи стратегияи дуруст самаранок бошанд.

Хусусияти фарқкунандаи равандҳои музокироти Осиёи Марказӣ сохтори бисёрқабата доштани онҳост. Дар минтақа низоъҳо дар ҳолатҳои хеле кам ба таври дучониба сурат мегиранд. Онҳо одатан кишварҳои ҳамсоя, созмонҳои минтақавӣ (СХШ, СААД ва ИДМ) ва бозингарони беруна - Россия, Чин, Иёлоти Муттаҳидаи Амрико ва Иттиҳоди Аврупо ро фаро мегиранд. Масалан, музокирот оид ба захираҳои об дар ҳавзаҳои Сирдарё ва Амударё иштироки ҳамаи панҷ ҷумҳурии Осиёи Марказиро талаб мекунад, зеро афзоиши истеъмоли об феврал ба манфиатҳои кишварҳои поёноб таъсир мерасонанд. Хусусияти асосии чунин музокирот зарурати мутобиқ кардани манфиатҳои иқтисодии миллӣ бо принсипҳои ҳамбастагии минтақавӣ мебошад.

Яке аз мисолҳои равшантарин ҳалли марзи Тоҷикистону Афғонистон ва мушкилоти қочоқи маводи мухаддир аст. Дар ин ҷо, гуфтушунидҳо аз муколамаи оддии Душанбе ва Кобул берун рафта, иштироки СММ, Россия, СААД ва Чинро талаб мекунад. Ин боиси эҷоди механизмҳои фаъолияти муштарак ва мубодилаи иттилоот гардид, ки ба коҳиши танишҳо мусоидат кард.

Чанбаи дигари масъала заминаҳои фарҳангии таърихӣ мебошанд. Ниҳодҳои анъанавӣ – маҳалла, пиронсолон ва сохторҳои ҷамоатӣ дар минтақа таъсири калон доранд. Музокироти сиёсӣ дар ин ҷо кам ба таври расмӣ сурат мегиранд; тамосҳои ғайрирасмӣ, анъанаҳои меҳмоннавозӣ ва эҳтиром ба пиронсолон нақши муҳим доранд. Масалан, ҳангоми ҳалли низоъҳо дар ҷануби Қирғизистон байни ҷамоатҳои қирғиз ва узбек дар соли 2010, танҳо изҳороти расмӣ ҳукумат нокифоя буданд; иштироки пиронсолон ва руҳониёни шинохта низ аз ҳарду ҷониб зарур буд. Ин таҷриба нишон дод, ки дар шароити Осиёи Марказӣ миёнаравӣ бояд устувор бошад ва анъанаҳои маҳаллии қабули қарорхоро ба назар гирад. Бо дарназардошти ин ва дигар масъалаҳои марбут ба музокироти сиёсӣ мавзӯи интиҳобнамудаи Маҳмадова Ф.А. ва диссертатсияи анҷомдодаи ӯ дар ин мавзӯ хеле мубрам ва саривақтӣ мебошад.

Дарачаи наwgонии натиҷаҳо дар диссертатсия ва нуктаҳои илмие, ки ба ҳимоя пешниҳод мешаванд. Дар таҳқиқоти доwtалаб наvъҳои гуногуни музокирот таҳлилу баррасӣ гардида, музокироти сиёсӣ дипломатӣ наvъи махсуси музокирот муаррифӣ мегардад ва нақши онҳо дар танзими низоъҳои сиёсӣ нишон дода мешавад. Бо ин мақсад муаллиф зимни таҳқиқи музокироти сиёсӣ равиши наvи илмиро истифода намуда, корбурди онро барои асоснок намудани натиҷаҳои таҳқиқот тавсиф кардааст. Дар мисоли таҳлили ҳолатҳои ҷудогонаи низоъҳои бамааломада доwtалаб хусусиятҳои бевоситаи музокироти сиёсиро нишон дода, мушкилиҳои дар ин раванд пайдошавандаро бо мисолҳои раднопазир асоснок кардааст. Яке аз наwgониҳои диссертатсияро омӯзиши сабабҳо ва заминаҳои пайдоиши низоъҳои Осиёи Марказӣ ташкил медиҳад. Ҳеҷ як низоъ дар ҷойи хушку холи ба

вучуд намеояд. Ба қавли низоъшиноси машхури олмонӣ Ф. Клаузевице, «чанг идомаи сиёсат аст ва бо усулҳои дигар пеш бурда мешавад». Яъне, дилхоҳ низоъ идомаи сиёсат аст, бо манфиатҳои субъекти мушаххас алоқамандӣ дорад ва аз ин рӯ, дилхоҳ низоъ заминаҳои объективӣ ва субъективӣ пайдоишро доро мебошад. Муаллиф чунин қонуниятҳои пайдоиш ва ташаккули низоъҳоро хеле хуб асоснок намудааст. Ба инобат гирифтани чунин ҳолат ба ҷонибҳои низоъ имкон медиҳад, ки дар танзими низоъ ва баргузори музокироти сиёсӣ муваффақиятҳои назаррас ба даст оваранд.

Яке аз нағзониҳои хеле муҳими таҳқиқотро омӯзиши омилҳои инсонӣ дар раванди баргузори музокироти сиёсӣ ташкил медиҳад. Дар ин замина муаллиф Эмомалӣ Раҳмонро ҳамчун шахсияти сулҳовар нишон дода, нақши ӯро дар раванди музокироти сиёсии минтақаи Осиёи Марказӣ хеле хуб нишон додааст. Довталаб бо далелҳои раднопазир асоснок менамояд, ки муваффақияти дилхоҳ низ аз иродаи сиёсии шахсиятҳои нотақри таърихӣ ва сарварони оқилу хирадманд вобастагии зиёд дорад. Яке аз нағзониҳои дигаре, ки арзиши илмӣ диссертатсияро баланд намудааст, таҳлилу баррасии низоъҳои эҳтимолии минтақаи Осиёи Марказӣ мебошад. Таҳлили ин масъаларо муаллиф дар мисоли омӯзиши тамоюлоти ду даҳсолаи охир анҷом додааст. Нуктаҳои, ки барои ҳимоя пешниҳод гардидаанд, аз нағзониҳои илмӣ диссертатсия бармеоянд. Ба ибораи дигар, нуктаҳои барои ҳимоя пешниҳодшуда нағзониҳои илмӣ таҳқиқотро хеле хуб асоснок намудаанд.

Асоснокӣ ва эҳтимоднокии хулосаю тавсияҳои дар диссертатсия ифодаёфта. Эҳтимоднокии ва асоснокии хулосаҳо ва тавсияҳои дар рисола пешниҳодшуда бо истифодаи ҳамаҷонибаи усулҳои назариявӣ ва эмпирикӣ, тақия ба доираи васеи манбаъҳо ва тасдиқи маълумоти бадастоварда тавассути муқоиса бо натиҷаҳои амалии равандҳои гуфтушунӣ дар минтақа таъмин карда мешавад. Пеш аз ҳама, эҳтимоднокии хулосаҳо бо татбиқи принсипи методологии маҷмӯӣ тасдиқ карда мешавад. Дар рисолаи довталаб равишҳои илмӣ назарияи муносибатҳои байналмилалӣ (реализм, либерализм ва конструктивизм) бо усулҳои муосири омӯзиши низоъ ва таҳлили гуфтушунӣҳо омезиш дода шудаанд. Ин равиши байнифанӣ имкон додааст, ки на танҳо музокироти суратгирӣ тавсиф гардад, балки инчунин шарҳ дода шавад, ки чаро шакли мушаххаси гуфтушунӣ дар шароити мушаххаси таърихӣ самаранок ё номуассир буд. Масалан, таҳлили музокироти обӣ дар ҳавзаи Сирдарё ҳамзамон аз нигоҳи реализми геополитикӣ (мубориза барои захираҳо), либерализми институтсионалӣ (нақши Комиссияи оби ҳамоҳангсозии байнидавлатӣ) ва конструктивизм (ташаккули ҳувиёти умумӣ дар байни истифодабарандагонӣ об) анҷом дода мешавад. Ин равиши бисёрҷанба тафсирҳои яктарафаро аз байн мебарад.

Асоснокии натиҷаҳои таҳқиқот инчунин бо таҳлили ретроспективӣ низоъҳо тасдиқ карда мешавад. Муаллиф таҳаввулоти

равишҳои гуфтушунидро аз соли 1991 то 2025 пайгирӣ мекунад ва нишон медиҳад, ки чӣ гуна мавқеи тарафҳо дар посух ба тағйироти сиёсии дохилӣ ва омилҳои беруна тағйир ёфтааст. Масалан, ҳангоми баррасии баҳсҳои марзӣ нишон дода мешавад, ки кӯшишҳои аввалияи маҷбуркунӣ танҳо пас аз эътироф кардани ҳароҷоти номақбули иқтисодӣ ва амниятӣ низоъ ба гуфтушунидҳои бисёрмарҳилаӣ роҳ ёфтанд. Ин таҳлили сабабу натиҷа нишон медиҳад, ки ҳулосаҳо на тахминӣ, балки бар асоси амалияи воқеӣ мебошанд.

Ҳаҷм ва сохтори диссертатсия. Диссертатсияи мазкур аз номгуи ихтисораҳо, муқаддима, тавсифи умумии таҳқиқот, се боб, ҳафт зербоб, ҳулоса, тавсияҳо оид ба истифодаи амалии натиҷаҳои таҳқиқот, рӯйхати адабиёти истифодашуда ва номгӯи интишороти муаллиф иборат мебошад. Диссертатсия дар ҳаҷми 198 саҳифаи матни компютерӣ таҳия гардидааст. Дар муқаддимаи диссертатсия мубрами таҳқиқи мавзӯ, сатҳи таҳқиқи мавзӯи илмӣ ва робитаи таҳқиқот бо барномаҳо ё лоиҳаҳои илмӣ нишон дода шудаанд. Дар тавсифи умумии таҳқиқот мақсад ва вазифаҳои таҳқиқ, объект ва предмети таҳқиқ, фарзияи таҳқиқ, асосҳои назариявӣ методологии таҳқиқ, наwgониҳои илмӣ диссертатсия, нуктаҳои барои ҳимоя пешниҳодшуда, аҳамияти назариявӣ амалии натиҷаҳои таҳқиқот, эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқ, саҳми довтолаб дар таҳқиқот, тасвиби натиҷаҳои таҳқиқот ва мутобиқати диссертатсия бо шиносномаи ихтисоси илмӣ инъикос ёфтаанд.

Дар боби якуми диссертатсия ҷанбаҳои назариявӣ методологии сатҳи омӯзиши масъалаи музокироти сиёсӣ ва хусусиятҳои муҳимми он таҳқиқ гардидааст. Ин боби диссертатсия аз ду зербоб иборат мебошад. Дар зербоби аввал нақши равишҳои муосири илмӣ дар таҳқиқи масъалаҳои гуногуни музокироти сиёсӣ нишон дода шудааст. Дар зербоби дуюми ин боб музокироти сиёсӣ дипломатӣ навъҳои махсуси музокирот муаррифӣ шуда, нақши онҳо дар раванди баргузори музокирот ва танзими низоъ асоснок гардидаанд.

Боби дуюми диссертатсия ба омӯзиши мақоми музокироти сиёсӣ дар раванди танзими низоъҳои маҳаллии Осиёи Марказӣ ва ба таҳқиқи дурнамои татбиқи он бахшида шудааст. Ин боби диссертатсия дар навбати худ ба се зербоб тақсим шудааст. Дар зербоби якуми ин боб нишон дода мешавад, ки дар минтақаи Осиёи Марказӣ музокироти сиёсӣ роҳи ягонаи ҳалли низоъҳо ва танзими онҳо ба шумор меравад. Муаллиф далел меоварад, ки дар минтақа музокироти сиёсӣ натиҷаҳои дилхоҳ додаанд ва дар оянда низ метавонад ҳамчун воситаи асосии ҳалли низоъҳои эҳтимолиӣ истифода бурда шавад. Дар зербоби дуюм муаллиф низоъҳои бамаломадаро таҳлил карда, нишон медиҳад, ки дар танзиму ҳалли онҳо музокироти сиёсӣ чӣ нақше доштаанд. Дар заминаи ин таҷриба муаллиф модели истифодаи музокироти сиёсӣ барои ҳалли низоъҳои эҳтимолии минтақавиро пешниҳод менамояд.

Дар боби сеюми диссертатсия нақши омили инсонӣ дар раванди музокироти сиёсӣ омӯхта шудааст. Дар зербоби якуми ин боб дар мисоли шахсиятҳои таърихӣ нишон дода мешавад, ки чи гуна шахсони хирадманду оқил дар танзими низоъҳо саҳмгузорӣ намудаанд. Ё, баръакс, баъзе шахсон чи гуна низоъҳоро мураккабу ҳалли онҳоро ғайриимкон гардониданд. Дар зербоби дуюми ин боб Эмомалӣ Раҳмон ҳамчун Сарвари сиёсии муваффақ ва нақши ӯ дар баргузори музокироти сиёсии босамар нишон дода шудаанд. Муаллиф дар мисоли таҳлили таҷрибаи сулҳофарии Пешвои миллат қудрату қобилияти пешбурди муколама ва гуфтумони Сарвари давлатро ба риштаи таҳлил кашида, намунаҳои онро барои корбурди дигарон пешниҳод месозад.

Аҳамияти илмӣ, амалӣ, иқтисодӣ ва иҷтимоии диссертатсия. Аҳамияти илмӣ рисола дар саҳми он дар рушди назарияи музокироти сиёсӣ вобаста ба хусусиятҳои низоъҳои минтақавӣ дар фазои пасошуравӣ мебошад. Дар ин таҳқиқот таҷрибаи Осиёи Марказӣ ҳамчун як минтақаи беназир, ки дар он равандҳои музокирот дар шароити сохтмони давлатӣ, муайян кардани марз ва ҳалли баҳсҳои захиравӣ инкишоф ёфтаанд, ба низоми дароварда ва ҷамъбаст карда мешавад. Муаллиф таснифоти моделҳои музокироти хоси низоъҳои Осиёи Марказиро пешниҳод мекунад: онҳо ба дучониба, бисёрҷониба ва гибридӣ бо иштироки миёнаравони ғайрирасмӣ тақсим мешаванд. Типологияи омилҳое, ки ба муваффақият ё ноқомии раванди музокирот таъсир мерасонанд, аз ҷумла нақши хотираи таърихӣ, сохторҳои қабилӣ ва даҳлати беруна таҳия шудааст. Маълумоти навро, ки тавассути таҳлили ҳуҷҷатҳои дипломатии қаблан нашрнашуда ва мусоҳибаҳо бо иштирокчиёни музокирот ба даст оварда шудаанд, ба гардиши илмӣ ворид карда шудаанд. Аҳамияти назариявии рисола инчунин дар нишон додани маҳдудиятҳои моделҳои классикии миёнаравии Ғарб ҳангоми татбиқ ба контекстҳои фарҳангии ғайриғарбӣ ва пешниҳоди равишҳои мутобиқшуда, ки анъанаҳои Осиёи Марказиро дар қабули қарорҳои дастаҷамъона ба назар мегиранд, мебошад.

Аҳамияти амалии таҳқиқот дар он аст, ки тавсияҳои дар он баёншуда метавонанд мустақиман аз ҷониби вазоратҳои қарорҳои хориҷии кишварҳои Осиёи Марказӣ, инчунин созмонҳои байналмилалӣ фаъолияткунандаи минтақа татбиқ карда шаванд. Алгоритми пешниҳодшудаи музокироти муаллиф, ки ҳамроҳангсозии пешакии ғайрирасмӣ мавқеъҳо, ҷалби пирони бонуфуз ва тақвияти созишномаҳои бадастомада дар ҳуҷҷатҳои бисёрҷанба дар бар мегирад, аллакай қисман дар амал санҷида шудааст. Натиҷаҳои таҳқиқотро метавон дар тайёр кардани дипломатҳои касбӣ ва мутахассисони низоъшинос дар доираи барномаҳои таълимии донишгоҳҳои махсус истифода бурд. Аҳамияти амалии махсус методологияи таҳиякардаи муаллиф барои арзёбии осебпазирии равандҳои музокирот ба фишори беруна ва бӯҳронҳои дохилӣ мебошад: он имкон медиҳад, ки вайроншавии муколама пешгӯӣ карда шавад ва ислоҳи саривақтии

стратегия ба амал оварда шавад. Инчунин таҳлили ҳатогихо ва ҳолатҳои номуваффақро арзишманд ҳисобидан мумкин аст, зеро ба пешгирии такроршавии сценарияҳои харобиовар дар оянда мусоидат мекунад.

Наشري натиҷаҳои таҳқиқ аз рӯи мавзӯи диссертатсия. Довталаб вобаста ба мавзӯи диссертатсия ёздаҳ мақолаи илмӣ дар маҷаллаҳои тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон нашр намудааст. Инчунин аз рӯи мавзӯи диссертатсия дар конференсияҳои ҷумҳуриявӣ чор маърузаи илмӣ чоп намудааст. Интишороти довталаб ба талаботи бандҳои 34-35-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30.06.2021, №267 (бо тағйири иловаҳо бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 26.06.2023, №295) тасдиқ шудааст, ҷавобгӯ мебошад.

Мутобиқати барасмиятдарории диссертатсия ба талаботи Комиссия. Диссертатсияи довталаби дараҷаи илмӣ бо риояи муқаррароти Дастурамал оид ба тартиби барасмиятдарории диссертатсия, автореферати диссертатсия ва дигар маводди илмӣ, ки бо қарори Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 27 декабри соли 2024, №493 тасдиқ гардидааст, ба расмият дароварда шудааст. Диссертатсия ва автореферати он, ки аз диссертатсия бармеояд, ба талаботи Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267 тасдиқ шудааст, ҷавобгӯ мебошад.

Бо вучуди баҳои мусбате, ки дар тақриз баён гардид, дар рисолаи диссертатсионии мазкур баъзе камбудихо ҷой доранд, ки дар байни онҳо ҳолатҳои зеринро метавон ҷудо намуд:

1. Муаллиф истилоҳи «низои минтақавӣ»-ро ҳамчун мафҳуми корӣ истифода мебарад, аммо таърифҳои онро пешниҳод намекунад. Агар тафовути низои минтақавӣ аз низоъҳои байнидавлатӣ ё этникӣ-сиёсӣ нишон дода мешуд, арзиши илмӣ диссертатсия боз ҳам боло мерафт.

2. Гарчанде ки дар таҳқиқот нақши Россия, Чин ва созмонҳои байналмилалӣ зикр шудааст, таҳлили амиқи таъсири онҳо ба раванди гуфтушунид ба андешаи мо нокифоя мебошад. Аз ҷумла, ба он ишора намешавад, ки нақши Россия дар раванди музокироти сиёсии тоҷикон чигуна буд.

3. Дар рисола таҳлили нақши занон дар равандҳои гуфтушунид ё ҷанбаҳои гендерии ҳалли низоъҳо ба инобат гирифта нашудааст. Дар ҷомеаҳои Осиёи Марказӣ занон аксар вақт дар мусолиҳаи сатҳи ҷомеа, бахусус дар низоъҳои маҳаллӣ ва хонаводагӣ нақши калидӣ мебозанд.

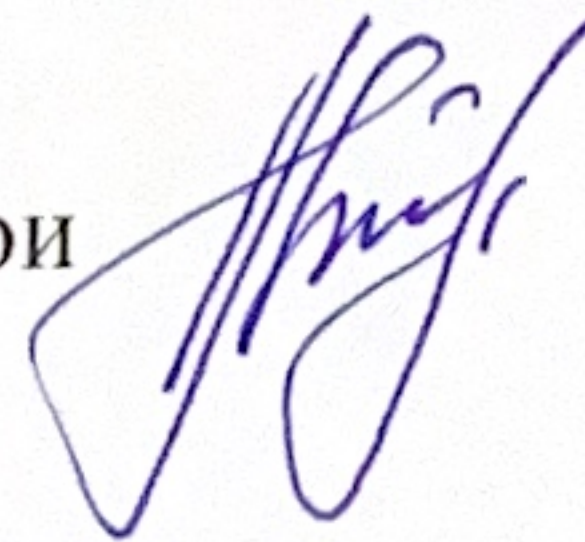
Эродҳо ва камбудихои зикршуда, дар маҷмӯъ, аҳамияти назарию амалии диссертатсияи мазкурро коста намекунанд ва ба муҳтавои кор таъсири манфии зиёд намерасонанд.

Ҳамин тариқ, диссертатсияи Маҳмадова Фарзона Абдурахмоновна дар мавзӯи «Музокироти сиёсӣ ва хусусиятҳои бевоситаи он дар ҳалли низоъҳои минтақавӣ (таҷрибаи кишварҳои Осиёи Марказӣ)», ки барои

дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои сиёсӣ аз рӯи ихтисоси 5.6.4. Проблемаҳои сиёсии муносибатҳои байналмилалӣ, инкишофи глобалӣ ва минтақавӣ пешниҳод гардидааст, дар сатҳи баланди илмӣ ба анҷом расида, ба талаботи бандҳои 31 ва 33 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267 тасдиқ шудааст, мувофиқ буда, муаллифи он сазовори дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои сиёсӣ аз рӯи ихтисоси номбаршуда мебошад.

Муқарризи расмӣ:

Номзади илмҳои сиёсӣ,
муовини аввал, муовини ректор
оид ба қорҳои таълимӣ-методи
Донишгоҳи инноватсия ва технологияҳои
рақамии Тоҷикистон
«21» 05 соли 2026

Ҳусайнзода А.Б.

Суроға: 735360, Ҷумҳурии Тоҷикистон,
н. Восеъ, қ.д. Х.Рачабов
Тел: (+992) 987932088
E-mail: Aminjonsharifov86@gmail.com

Имзои Ҳусайнзода А.Б.-ро тасдиқ мекунам:
Сардори РРК Донишгоҳи инноватсия
ва технологияҳои рақамии Тоҷикистон:
«21» 05 соли 2026

Мухторзода С.

Суроға: 735360, Ҷумҳурии Тоҷикистон,
ш. Кӯлоб, маҳ. Борбад 9
Донишгоҳи инноватсия ва технологияҳои
рақамии Тоҷикистон
Тел: +992 (3322) 2-13-67;
E-mail: info@uidt.tj